684/03

Den 3. november 2003 blev i sag nr. 60.458:

xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xxxx xxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Klagerens ægtefælle har i klageskemaet forklaret:

"Min kone, B.J., bliver den 12/2 2002 kørt ned af en bil. Hun er på vej hjem fra sit arbejde, men bliver blændet af den stærke sol, så hun overser bilen, hun træder lige ud foran. Jeg mener ikke ulykken skyldes hendes sukkersyge eller følger deraf, da hun jo kunne passe sit job, som kantineassistent/blæksprutte. Hun blev simpelthen blændet af solen."

Selskabet har ved skrivelse af 1/4 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

"Klageren har ubestrideligt været udsat for et ulykkestilfælde omfattet af 'Fællesbetingelser for Codans Ulykkesforsikring' pkt. 2. Efter de særlige betingelser for 'Invaliditetsdækning for Ulykkestilfælde' pkt. 3, er der derfor som udgangspunkt ret til dækning ved méngrader på mindst 5%.

Det fremgår imidlertid af de sidstnævnte betingelsers pkt. 4, at:

'Invaliditetserstatningen udbetales ikke for .... invaliditet, når ulykkestilfældet skyldes sygdom...'.

Denne generelle undtagelse er konkret skærpet for klageren ved forsikringens etablering, idet der er aftalt følgende klausul, der fremgår af den af klageren fremlagte police:
'Der ydes ikke erstatning for ulykkestilfælde eller forværrelse af et ulykkestilfældes følger, der kan sættes i forbindelse med sukkersyge, fx koldbrand, coma og insulinforgiftning.'

Mens den generelle undtagelsesbestemmelse skal anvendes under hensyntagen til hovedårsagslæren, finder den konkrete undtagelsesklausul som nævnt anvendelse for 'ulykkestilfælde … der kan sættes i forbindelse med sukkersyge.' Dette er efter min opfattelse udtryk for, at sukkersygen alene skal have været en ikke uvæsentlig medvirkende årsag til ulykkestilfældet - der stilles med formuleringen med andre ord ikke krav om, at sukkersygen skal have været hovedårsag til ulykkestilfældet.

Det er Codans principale anbringende, at det er klagerens meget dårlige syn, der er en direkte konsekvens af sukkersygen, der er hovedårsag til ulykkestilfældet.

Codans afgørelse støttes på den pr. 6.3.2003 modtagne skadeanmeldelse, Bilag A (3 sider), politirapport modtaget via TopDanmark den 21.6.2002, Bilag B, (24 sider), og journaloplysninger fra Ringkøbing Sygehus sendt 15.7.2002, Bilag C (11 sider).

Det fremgår blandt andet af bilag B side 14-15, at klagerens synsproblemer var ganske omfattende og tiltagende i tiden frem mod ulykken den 12.02.2002. Hun var blevet blind på venstre øje, havde kun begrænset syn på højre, og havde klart fået problemer med at orientere sig i det daglige. Rent lægeligt bekræftes det svage syn af Bilag C side 2, hvor der er konstateret blindhed på venstre øje og 20% restsyn på højre øje. Af Bilag C side 9 og 10 fremgår det endvidere, at klagerens syn var stærkt forringet umiddelbart inden ulykken, jf. journaltilføjelserne af 20.12.01 og 29.01.02.

Det er åbenlyst denne uvante, stærkt eskalerede manglende evne til at orientere sig, der er årsag til, at klageren ikke har registreret bilen, der da også kom fra venstre side, hvor klageren har haft særligt svært ved at orientere sig,

Der er afgivet en lang række forklaringer, der er opsummeret i Bilag B side 4, hvor det anføres:
'... jf. vidner orienterede hun sig ikke i trafikken og har angiveligt overset part 1 …'

Klagerens ægtefælles gisninger omkring først solblænding og senest uagtsomhed i form af, at klageren slet ikke skulle have gjort forsøg på at orientere sig med andre ord at skaden også ville være sket for en seende person - er ikke den sandsynlige skadeårsag og finder ikke støtte i de fremlagte bilag.

For så vidt angår den juridiske litteratur og 'sygdom som ulykkesårsag' kan jeg henvise til Ivan Sørensens 'Den private syge- og ulykkesforsikring' side 111 - 112. I forhold til de af Ivan Sørensen anførte 'tidsmæssige intervaller mellem årsagerne' og 'årsagernes fysiske placering' er den konkrete skade karakteriseret ved, at der hverken foreligger et tidsmæssigt interval eller en stedlig forskydning mellem den af sygdommen dominerede adfærd og skadens opståen. Dermed er sygdommen ulykkesårsag og skaden dermed undtaget fra dækning.

For det tilfælde at Ankenævnet måtte finde, at sygdommen ikke er hovedårsag til ulykken, gøres det subsidiært gældende, at den på side 1 omtalte klausul undtager dækning, blot ulykkestilfældet kan sættes i forbindelse med sygdommen sukkersyge. Efter klausulens ordlyd vil enhver - nok så ubetydelig - forbindelse til sygdommen være tilstrækkelig til at aktivere klausulen. Jeg mener dog, at det er rimeligt at foretage en indskrænkende fortolkning af bestemmelsen, så det som minimum blot forlanges, at sygdomsforbindelsen er ikke uvæsentlig - en betingelse der konkret klart er opfyldt. Dermed er klausulen også en skærpelse i forhold til forsikringsbetingelserne, hvilket klageren logisk betragtet har været klar over, idet indsættelsen af klausulen ellers savner mening."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Hvad forstås ved et ulykkestilfælde?**

2. Som ulykkestilfælde betragtes:

- en tilfældig
- af forsikredes vilje uafhængig
- pludselig
- udefra kommende indvirkning på legemet
- som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.

…

Hvad omfatter invaliditetsdækningen?

3. Ulykkestilfælde der medfører mindst 5% medicinsk invaliditet

Når et ulykkestilfælde, se fællesbetingelsernes pkt. 2, er direkte årsag til, at forsikredes medicinske (= mén) fastsættes til mindst 5%, udbetales der erstatning.

…

Hvad omfatter invaliditetsdækningen ikke?

4. Invaliditetsdækningen udbetales ikke for:

…

- Invaliditet, når ulykkestilfældet skyldes sygdom,"

Den tegnede forsikring indeholder følgende klausul:

"**Klausul 146 – Invaliditetsdækning**

Der ydes ikke erstatning for ulykkestilfælde eller forværrelse af et ulykkestilfældes følger, der kan sættes i forbindelse med sukkersyge, fx koldbrand, coma og insulinforgiftning."

Nævnet udtaler:

Efter sin formulering og den givne eksemplifikation må dækningsfritagelsesbestemmelsen i forsikringsbetingelsernes klausul umiddelbart forstås som sigtende til *følgerne* af et ulykkestilfælde og i hvert fald ikke et tilfælde som det foreliggende, hvor *ulykken* kan tilskrives en almindelig helbredssvækkelse, selv om klagerens svage syn har forbindelse med klagerens sukkersyge.

Da nævnet således finder, at selskabet ikke i den givne situation kan påberåbe sig dækningsfritagelsesklausulen,

b e s t e m m e s :

Selskabet, Codan Forsikring A/S, skal yde klageren forsikringsdækning for det anmeldte ulykkestilfælde.

Poul Sørensen
formand